

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

re per noctem copias transponit : & iubet occultis itinibus hostilia castra depugnare. Detectis insidijs, Ludouicus suos in ordinem collocat : & venientes excepit. Francos, fugatque, multos in itinere prosternens, non se venisse gauderent. Imperator suis fugientibus & ipse ad pugnam imparatus, fuga fit comes. Prædæ multam assequuntur insequentes : sparsi etiam à rusticis nudantur rebus. Ità insidiarum suarum statim percipit Imperatorem. Cùm interim Normanni premerent Franciam, & Saraceni Italiam, vocatus à summo Pontifice Imperator, cum expeditis copijs Italiam ingreditur : mittens ex ducibus, qui Normannis conflictarentur. Iohannes pōtifex obviam Imperatori proficiscitur. Papiæ se salutant : interim iunctis agminibus Romanæ petunt. Karolus autem Germanici Ludouici filius, cum magnis copijs & ipse in Italiam contendit, gratiâ initioris apud summum Pontificem : audiens autem Imperatorem se præuenisse, conuerso itinere redit in Germaniam. Imperator rebus compositis, cùm redire parat in Franciam, febre corripitur : Iudæus, quem medici loca honorabat, potionem illum donat, ut putauere, amatoris. Ille indè finem viuendi fecit. Ludolphus quoque Saxonie princeps, tranquilla pace compositus, in pace quieuit.

CAPVT XXXI.

Bruno, Tanquardus, Otto, liberi fuere Ludolphorum. Quorum Bruno insigne nomen reliquit vico, quem ille primus inchoauerat : qui ex illo dictus est Brunonis vicus : iam diu Brunsvicum, insigne oppidum in media Saxonia, ad riuum Onacri, qui influit Visurgum. Cuius oppidi parua primùm initia, multas per tempora habuere accessiones : ut per vices amplificatum, nunc in

eadem excreuerit vires atque opes, vt facile principibus suis titulū indiderit, qui exindē vocantur duces Brunfwicenses: sed hoc longē postea. Sinum excurrentis fluminis, stagni, aut maris, Saxones sua lingua *Doyck* appellant: Indē Bruno excursum fluminis alterum, alterum Tanquardus, non longo interuallo, adificijs honestarunt: indē Brunfwyck, & Tanquardeswyck, diū variata appellatione secernebantur. Obtinuit autem Bruno, vt solus oppido nomen relinqueret. Frater autem arcem communiuit vicino loco, quā de eius nomine Tanquerode diceretur. Quo in loco ecclesia S. Blasio consecrata, nomen retinuit, vt in vrbe diceretur: extantibus muris prioribus, quā iam mœnibus ciuitatis ambiuntur. Brunonis autem insignis viri, gloriosus fuit exitus: Nam mortuo Ludouico Germaniæ rege fortissimo, qui Germaniæ littoribus Normannos fortissimè repulit, cognita regis morte, ydem hostes magno agmine Saxoniam inuadunt: media omnia ferro ignique vastant: Albi transmissi, in vltiora proficiscuntur. Fama tanti mali Brunonem iam dudum prauenerat. Ille vocatis omnibus quos ad pietatem tanta expeditionis paratos inuenerat, duodecim vt aiunt comitibus, hoc est, Saxonum primarijs ex nobilitate viris, (nam comitum nomen illa etate in hac prouincia erat incomperatum) omnibus vicinis pontificibus Verdensi, Mindensi, Hildesemensi. Rembertus iam Hamburgensi præsident, tum in finibus Bremēsis diœcesis agebat: precibus adiuvans, quos armis carnalibus non poterat. Tātum agmen Christiani exercitus idololatriæ Normannis Danisq; se obiectabat: in loco qui dicitur *Ebbeke storp*. Inito certamine, p se quisq; fortiter agebat: Christiani enim aut vincere, aut mori diffinitū habebant: beatos se futuros,

si

si in causa pijsimae religionis occumberent: fortunatos
 verò, si vincerent: sed beatos se mâlebant, quàm fortunatos.
 Ità factum est, vt pertinaci diù pugna extracta,
 totum agmen Christiani nominis pro Christo occumberet,
 dux ipse cum episcopis, & omnibus Christianis militibus.
 Coniecta omnium in vnum acervum corpora, cum nemo diù ad sepulturam peteret, hostesq; vestes & arma
 tulissent, iam nudata, post moram internosci non poterant:
 vno agmine ceciderunt, vno loco sunt terra commendata
 corpora: vt neque pontifices, neque nobiles internoscerentur.
 Mindenses suum pontificem Theodericum requirentes,
 discernere non poterant. Idem Hildesemensibus contigisse reor,
 & Verdensibus. Hoc fuit exitus gloriosi ducis Brunonis:
 & hac sanctarum reliquiarum in Ebbeckestorp
 cõsecratio. quam indocta fabula ab Hamburga,
 cum ibi Pontifex summus, vt seminat, caderetur,
 ferunt huc aduectã. Testes rei, quos diximus,
 sunt ecclesiarum Mindensis, Hildesemensis, & Hamburgensis
 annales: vt erubescant, qui solitam sequuntur
 fabulationem! Nam de Romano Pontifice, qui Hamburgum
 venerit, quid sit factum, in Ottone I. dicemus:
 cuius tempora contingit: & diximus in Metropoli,
 fabulam omnem exufflantes. Incurfiones etiam quàm
 crebra à persecutoribus Christianorum in urbem
 Hamburgum facta sunt, vnde martyrum multarum
 reliquia, in eadem Metropoli locum inueniet. Per
 eadem quoquè tempora Normanni magis in littoribus
 Francia inualuere: Neustriam, quae indè vsque in hunc
 diem dicta est Normannia, occupantes: quod sumus in
 Norwagia exequuti.

O
 scientia
 decesser
 iam ver
 Balbo,
 vsque a
 duni. Ex
 filio stu
 cepere:
 Ità duo
 ultra tr
 solus in
 iste, vt
 trem h
 item al
 perueni
 satio N
 explicu
 se prin
 quod f
 autem
 fortissi
 tis Car
 celitus
 terneci
 ganoru
 repertu
 derunt
 Suenis
 Calui,